

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18101/2023
25.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Станиша Стаменковић, адвокат из ..., против тужене ББ из села ... код ..., чији је пуномоћник Дејан Атанасковић, адвокат из ..., ради злоупотребе права и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 544/23 од 24.04.2023. године, у седници одржаној 25.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 544/23 од 24.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 544/23 од 24.04.2023. године, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 1764/19 од 30.09.2022. године, у ставу првом изреке и допунска пресуда истог суда П 1764/19 од 16.01.2023. године, тако што је према туженој утврђено да је променом културе и садњом багрема на својој парцели КП број .. ЛН .. КО ..., која је суседна парцела тужиочевој парцели КП број .. ЛН .. КО ..., по култури виноград, у потесу где су виноградима мештана села ..., злоупотребила своје право коришћења суседне непокретности, на начин описан тим ставом изреке, чиме се створила опасност од штете по виноград тужиоца, ближе описано тим ставом изреке, па је тако и у месецу јулу 2011. године дошло до пожара на њеној парцели, који је захватио високу траву и багрем и стару траву на тлу која се годинама гомилала, који је због високе температуре која је створена сагоревањем траве и тепиха сасушене траве у багремару из претходних година оштетио четири реда винове лозе поред међне линије странака, па је наложено туженој да уклони засад багрема са своје парцеле ближе описане тим ставом изреке, да редовно коси и уклања траву у свом багрему и онемогућава појаву пожара и да се убудуће уздржава од оваквог или сличног понашања. Првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади штету која је настала у лето 2011. године, када се услед неодржавања парцеле тужене пожар проширио са кат. парцеле тужене број .. ЛН .. КО ..., на кат. парцелу тужиоца број .. ЛН .. КО ..., у износу од 52.780,00 динара, као и да накнади штету која је настала услед ширења багрема са кат. парцеле тужене на кат. парцелу тужиоца, што је довело до смањења приноса и квалитета грожђа и отежавања у обради и коришћењу винограда у периоду од јула 2011. године до

23.03.2017. године у износу од 47.628,00 динара, све са законском затезном каматом од 09.08.2022. године до исплате. Првостепена пресуда је преиначена у ставу трећем изреке, тако што је обавезана тужена ББ да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 202.996,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати 38.403,26 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима о споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.05.2013. године, преиначена 27.09.2022. године. Вредност предмета спора је 100.408,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела испод динарске противвредности 3.000 евра, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**